

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2023 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie
w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia WSA Jarosław Łuczaj (spr.)
Sędziowie	Sędzia WSA Joanna Borkowska Sędzia WSA Marzena Milewska-Karczewska
Protokolant	ref.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 października 2023 r.
sprawy ze skargi Nova Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w
Nowym Sączu
na decyzję Głównego Inspektora Ochrony Środowiska
z dnia 7 kwietnia 2023 r., nr DKO-WOK.401.126.2023.ks
w przedmiocie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej

1. uchyla zaskarżoną decyzję i utrzymaną nią w mocy decyzję Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska z dnia 23 sierpnia 2021 r., nr NI.7062.1.3.2021.LTC;
2. zasądza od Głównego Inspektora Ochrony Środowiska na rzecz Nova Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Nowym Sączu kwotę 20.834 (dwadzieścia tysięcy osiemset trzydzieści cztery) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania sądowego.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem

Zdaniem Sądu, organy nie zbadały dostatecznie dokładnie czy, a jeżeli tak, to w jakim stopniu odpady są unieszkodliwiane poza wyznaczonym do tego składowiskiem.

Jak słusznie zauważyła skarżąca, składowisko jest obiektem budowlanym i z tego względu podlega stosownym regulacjom prawa budowlanego. Chociaż więc w toku postępowania administracyjnego organ zwracał uwagę na tę okoliczność i od wyników stosownych kontroli uzależniał swoje stanowisko w sprawie, to ostatecznie nie wziął ich pod uwagę, tak jak dowodów oferowanych przez stronę.

Natomiast dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie ma odpowiedź na postawione wyżej pytanie: czy, a jeżeli tak, to w jakim stopniu odpady są unieszkodliwiane poza wyznaczonym do tego składowiskiem? W tej mierze należy mieć na uwadze, że przedmiotowe składowisko znajduje się w fazie formowania, więc sam fakt przejściowego usytuowania części odpadów poza główną czaszą nie jest przetwarzaniem odpadów bez wymaganego zezwolenia, a nawet nie stanowi gospodarowania odpadami niezgodnie z posiadanym zezwoleniem.

Aby w okolicznościach niniejszej sprawy można było mówić o gospodarowaniu odpadami niezgodnie z posiadanym zezwoleniem, należałoby udowodnić składowanie/przetwarzanie odpadów poza wyznaczonym w tym celu składowiskiem, a w dalszej kolejności, rozważyć zastosowanie art. 189f kpa, a ewentualnie wymierzając administracyjną karę pieniężną odnieść do tych ustaleń przesłanki z art. 194 ust. 7 i art. 199 ustawy o odpadach.

Ponadto, w uzasadnieniach obu decyzji organy oparły się na ustaleniu, że wśród stwierdzonych na składowisku odpadów znajdowały się także nieobjęte zezwoleniem. Okoliczność ta nie została jednak objęta opisem deliktu administracyjnego, więc nie ma zasadniczego znaczenia dla rozstrzygnięcia. Poza tym zwrócić należy uwagę, że dotyczy to jedynie części odpadów i choć nie ustalono jakiej, to na podstawie zebranego w sprawie materiału nie ulega wątpliwości, że niewielkiej w stosunku do całej masy unieszkodliwianych odpadów.

Stąd też, w ocenie Sądu, w okolicznościach niniejszej sprawy nie można mówić o odpowiedzialności skarżącej na podstawie art. 194 ust. 4, lecz na podstawie ust. 5 ustawy. Z uwagi na powyższe, w sprawie doszło do naruszenia prawa materialnego, przez zastosowanie niewłaściwego przepisu ustawy o odpadach.

Pomijając konieczność innego podejścia do problemu usytuowania stwierdzonej w trakcie oględzin 10 i 15 września 2020 r. przyzmy odpadów, wątpliwości budzi też sposób ustalenia wysokości kary przez organ II instancji, a to w